

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ।

ਡੀ. ਐਸ. ਤੇਵਤੀਆ, ਜੇ.

ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ, ਆਦਿ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਫਰਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਪਰਲ ਹੌਜ਼ਰੀ ਮਿੱਲਜ਼, ਲੁਧਿਆਣਾ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

1960 ਦਾ RFA ਨੰ. 230।

2 ਫਰਵਰੀ 1973

1940 ਦਾ X)—ਸੈਕਸ਼ਨ 37(5)—ਉਸ 'ਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀ 'ਅਦਾਲਤ' ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ — ਕੀ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ — ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ — ਕੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੀ 'ਅਦਾਲਤ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਜੋ ਅੰਤਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਮਿਸਾਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਸੋਧੀ ਅਦਾਲਤ। ਸਾਲਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਸਮੇਤ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਗਿਣਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੂਟ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ. ਸੈਕਸ਼ਨ 37(5) ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਵਾਰਸਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਸਮਾਂ ਕੱਢਣ ਦੀ ਰਿਆਇਤ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 10 ਅਤੇ 12)।

25 ਮਾਰਚ, 1960 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ 5,397.50 ਐੱਨ.ਪੀ. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ 6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਲਾਗਤਾਂ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ।

ਜੇ ਐਸ ਵਾਸੂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਐਸ.ਕੇ. ਸਿਆਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਾਲ।

ਡੀ.ਐਨ.ਅਵਸਥੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਏ.ਸੀ. ਜੈਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ.— ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਨੇ 7 ਅਗਸਤ, 1952 ਨੂੰ ਪਲੇਨ ਟਿਫ-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਫਰਮ (ਮੈਸਰਜ਼ ਪਰਲ ਹੌਜ਼ਰੀ ਮਿੱਲਜ਼, ਲੁਧਿਆਣਾ) ਨਾਲ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1 ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ।

ਇੱਕ ਵਿੱਚੋਂ ਸਪੈਸੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਖਾਕੀ ਵੁਲਨ ਜਰਸੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ। ਜਰਸੀ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਗਿਣਤੀ ਮੁਦਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P. 4 ਅਤੇ P. 5 ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, 14 ਨਵੰਬਰ, 1952 ਅਤੇ ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 24, 1952, ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ 8 ਜਨਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ ਮਾਲ ਦਾ ਅੰਤਮ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਉਕਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਸੀ। . 4,250, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਕਾਟੇਜ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਕਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਠੇਕੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਨਿਭਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

(2) ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਅੰਤਮ ਅਦਾਇਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਕਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਰਾਸ਼ੀ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਕਿ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਪੋਸਟ-ਆਫਿਸ ਸੇਵਿੰਗ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਸੀ। ਕਾਟੇਜ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦਾ ਨਾਮ। ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਚੁੱਪ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਰਕਮ ਜ਼ਬਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਮਾਨ ਨਮੂਨੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਜਵਾਬ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਸਾਬਕਾ ਕੋਰਸ ਅਧੂਰਾ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ 'ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ' ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ। 5,397.50 ਪੀ., ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ 6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤਾ ਵਿਆਜ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

(3) ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਰਾਜ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(4) ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਛੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਿੰਨ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ: -

- (1) ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ?
- (2) ਕੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੂਟ ਹੈ?
- (3) ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਆਈਆਰਐਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ?

The State of Uttar Pradesh etc. v. Firm M/s. Pearl Hosiery Mills,
Ludhiana, (Tewatia, J.)

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(5) ਸ੍ਰੀ ਵਾਸੂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਰਫ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹੀ ਹੈ।

(6) ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲ ਇੰਦਰ ਪਾਲ ਧੀਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ 1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ, ਧਾਰਾ 20, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਾਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ। ਮਾਮਲਾ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਤੋਂ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਰਾਜ ਵਾਗ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਸੂਚਨਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸਨਾਤਨ ਧਰਮ ਕਾਲਜ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਵਿ. ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਫਰਟੀਲਾਈਜ਼ਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਸੈਨਜੀਤ ਕੁਮਾਰ ਘੋਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਦੇ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਥਾਂ ਜਿੱਥੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(7) ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸ੍ਰੀ ਵਾਸੂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀ 'ਅਦਾਲਤ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ 'ਅਦਾਲਤ'। ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ' ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਫ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸਸ਼ਿਧਨ

- (1) 1970 ਦੇ SAO 12 ਨੇ 18 ਅਗਸਤ, 1970 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।
- (2) ਏਆਈਆਰ 1965 ਪੀ.ਬੀ. 107.

ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਵਾਸੂ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਉਪ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1940 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰ. 10) ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਅਤੇ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1963 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰ. 36) ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

“37 (1) *

(2) ■*

*(3) <

(4) *

*

(5) ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਮਿਆਦ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।”

“14(1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੀਵਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਭਾਵੇਂ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਹੀ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਇਸਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ।

(2) * * *

(3) * * *

(8) ਕੀ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ - ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ 'ਅਦਾਲਤ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਪਹਿਲੀ ਮਿਸਾਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ. ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਉਸਾਰੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ।

(9) ਅਜਿਹੀ ਤੰਗ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, - ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ,

The State of Uttar Pradesh etc. v. Firm M/s. Pearl Hosiery Mills,
Ludhiana, (Tewatia, J.)

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਧਾਰਾ **37(5)** ਜਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕੋ-ਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ **37 (5)** ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਦਾਲਤ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਲਈ, 'ਅਦਾਲਤ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(10) ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ **14** ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਵਾਰਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ **37(5)** ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ **37(5)** ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਰਿਆਇਤ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਮਿਸਾਲ.

(11) ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ **37(5)** ਵਿੱਚ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ **14** ਦੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣਾ ਸੀ।

(12) ਮਾਮਲਾ ਰੀਸ ਇੰਟੀਗਰਾ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਬਾਬੂਲਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮਸਵਰੂਪ (3) ਅਤੇ ਫਾਂਗਾਨੀ, ਜੇ. ਨੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ: -

“ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ **39** ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਜੋਖਮ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਗਲੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ **3**

(3) ਏਆਈਆਰ 1960 ਰਾਜ. 240. ~

ਪਰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਜੇਕਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 37 ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 37(5) ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਤਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦਾ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਆਮ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਹੀ ਐਡ ਸਮੱਗਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 39, ਧਾਰਾ 37(5) ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਂ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜ਼ਰੂਰਤ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 37(5) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲਈ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨਾਂ ਤੱਕ ਵੀ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 37 ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਰਚਨਾ 'ਤੇ, 'ਅਦਾਲਤ' ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਤੇ ਸੋਧੀ ਅਦਾਲਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ - ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। "

ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛਾਂਗਾਨੀ, ਜੇ. ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਕਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਸਹਿਮਤੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀ 'ਅਦਾਲਤ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆ ਸਮਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

The State of Uttar Pradesh etc. v. Firm M/s. Pearl Hosiery Mills,
Ludhiana, (Tewatia, J.)

(13) ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਵਾਸੂ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ (9) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਯੂਪੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਟੇਜ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਾਂ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ' ਮਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਵਜ਼ਨ, ਗੁਣਵਤਾ ਅਤੇ ਸੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਵਿਵਰਣ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਟੈਸਟ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਾਟੇਜ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ (18) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਰਕਮ.

(14) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ, ਨਿਰੀਖਣ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 4 ਅਤੇ ਪੀ. 5 ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਨਿਰੀਖਣ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਾਮਾਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਫਾਰਮਟੀ . ਉੱਥੇ ਲਗਭਗ 10 ਮਹੀਨੇ - ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸਾਮਾਨ-ਲੋੜੀਂਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਿੱਚ ਘਾਟ ਪਾਇਆ ਗਿਆ।

(15) ਇਸ ਲਈ ਇੱਥੇ ਸਵਾਲ, ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਲਈ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 'ਕੀ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਾਲ ਦੀ ਆਮਦ 'ਤੇ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕੁਆਲਿਟੀ ਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਮਿਆਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ।' ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਗੱਲ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰੀਖਣ ਦੌਰਾਨ ਸਾਮਾਨ ਲੋੜੀਂਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਮਿਆਰੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਨਿਰੀਖਣ ਸੀ. ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਵਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। I. ਇਸਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਰਾਜ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(16) ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ 'ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ' ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

NK S:

**The State of Uttar Pradesh etc. v. Firm M/s. Pearl Hosiery Mills,
Ludhiana, (Tewatia, J.)**

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ